

Єднократное време Повелительнаго Наклоненія
окончава и на ай, какъ: дай, примѣчай и прч.

НАДЪ ВТОРОМЪ СОПРАЖЕНІИ.

1. Настоящее окончаніе глаголовъ, кои то имать предъ емъ самогласнѣ или Л, измѣнава е третіаго Множественнаго лица на ѡ, какъ: бѣемъ бѣатъ, колемъ колатъ.

2. Минувалое измѣнава

{	и	ж	Настоящаго на з, какъ: лижемъ ли- захъ, освенъ лжемъ лгахъ. Негли и друго нѣкое.
		ч	— — на к, какъ: плачемъ плакахъ.
		ш	— — на с, какъ: взршемъ взрсахъ.

Оно.

Въ идемъ быва идехъ: а

Кога сѣшлѣ предъ емъ согласна соединена съ сѣшею въ преднемъ слозѣ може да е начало рѣчи, оставаци сѣшею междѣ тѣхъ согласныхъ самогласнѣ, соединява ги, какъ: беремъ брахъ, тичемъ ткахъ и прч. А мелемъ прави млахъ.

Кога быва гласодареніе на емъ и согласная предъ емъ не е в, н, р, измѣнава е на о, какъ плетемъ плетохъ. Ако ли е согласная ж, ч, ш, измѣнава

{	и	ж	на г, какъ: стрижемъ стригохъ
		ч	на к, какъ: сѣчемъ сѣкохъ
		ш	на х, какъ: взршемъ взрхохъ

Кога има предъ